

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

ROČNÍK: XLV VÍDEŇ ČERVEN-ČERVENEC-SRPEN 1998 ČÍSLO: 6-8

DRAZÍ PŘÁTELE,

snad se někdo diví, proč uveřejňujeme články o sv. Pavlu? Co nám může říci apoštol národů v době kompjútrů, tryskových letadel, letů do vesmíru, televize...?

Doba sv. Pavla byla v podstatě stejná jako naše. Nesčetní filosofové a teologové míchali pravdu s nepravdou. Tehdy otroci pánů, dnes otroci televize, aut, sexu, úspěchu... Tehdy panovalo heslo "hry a chléb", dnes znetvořuje zdravé myšlení a oslabuje vůli tzv. veřejné mínění, obratně kormidlované několika lidmi, které ani neznáme. Vážně mluví v televizi nezralí a nedospělí-i když mají pleš či šediny-a odpovídají domýšlivě na otázky, na které sotva může odpovědět vědec a odpovědi se hledaly moudrými muži celá staletí. Pohanství, tajné nauky, pověry, "čarodějnice" berou hromadné sdělovací-či spíš ovlivňovací-prostředky vážně a víře, hlavně katolické, a pravdě se vysmívají, komolí ji, zamlčují. I v době sv. Pavla bral nemyslíci dav vážně potulné hadače, proroky, modly, nemravné praktiky k uctívání nemravných bohů. Potíž je v tom, že jsme v technice dospěli skoro na okraj možností, ale duchovně jsme upadli pod úroveň otroků-nejen dav, ale i mnozí jeho političtí a duchovní vedoucí.

Na rozdíl od člověka, nemůže klesnout vyspělejší zvíře pod svou úroveň. Nikdy se eroticky nevyžívá lev se lvem, kocour s kocourem... Samice pečlivě chrání a vychovává mláďátka, aby je dobře připravila na dospělý život. Lidé berou vážně nesmysly a ďábel-v kterého nevěří-se jim vysmívá. Teď už má takovou moc, že dobrá hnutí v Církvi musejí působit skoro tajně, nenápadně-jinak se na ně vrhnou media posměchem, lžemi, opovržením...

Známe čtyři základní ctnosti: mírnost, opatrnost, statečnost a spravedlnost. Dnes se vyzývá jen k mírnosti-ale zapomíná se na statečnost a opatrnost. Kristus řekl: "Nepřišel jsem přinést na svět mír, ale meč." Duchovní zbraně. Boj proti lži, zlu, hříchu. Ďáblu otupěly pazourky komunismu, ale narostly mu jiné-ještě nebezpečnější. V naší vlasti zmizel "Děda Mráz", ale místo sv. Mikuláše, místo Krista se vtírá a propaguje na Západě někde "Vánoční muž". Na každé lidské srdce nejméně jednou zaklepe Kristus. Snad v podobě, jak ho známe z naší víry, ale může také přijít v podobě lásky a hledání pravdy, v statečnosti k dobru, k rozlišení dobra od zla, pravdy od lži...

Jsou to někdy maličká seménka - ale jsou to seménka. Záleží na nás, abychom z nich vypěstovali plody, úrodu. Abychom seménko nezašlapali pýchou, ctižádostí, nevázaným sexem... ale zalévali, pohnojili modlitbou... A třemi božskými ctnostmi - vírou, nadějí a láskou - které mohou růst do nekonečna, i čtyřmi základními ctnostmi.

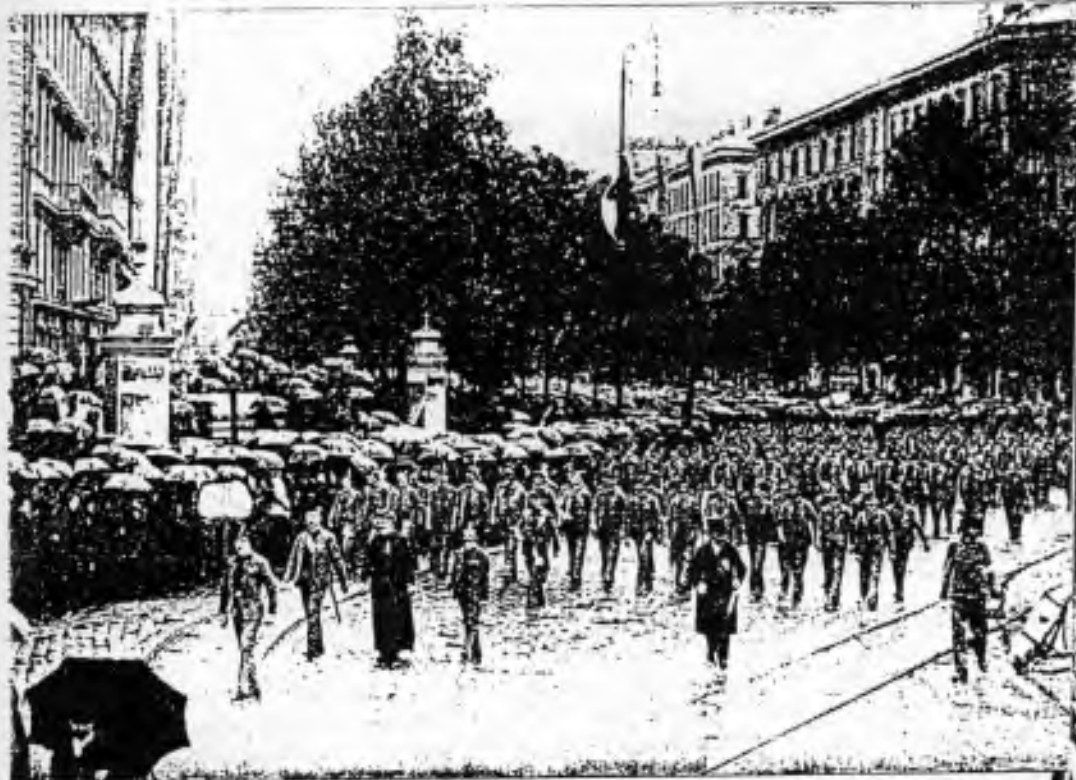
Každý člověk - třeba v podvědomí - touží po opoře pravdy a po lásce.

Naše Církev není studená. Je to milující Matka. Kdyby i celé Tělo Kristovo-Církev-bylo zmučené, hlava-Kristus-se zničit nedá. Stále oživuje své Tělo-nyní novým katechismem.

Studení jsou jen věřící - když v nich uvadla víra, vystydlá láska ke Kristu. Slovenský misionář nám radí, abychom často opakovali: "Pane Ježíši, miluji Tě! Panno Maria, mám tě rád!" Pak se možná zase ochotně uvadlá víra a zahřeje vystydlé srdce.

Vaše redakce

«Orel» na průvodě eucharistickém.
ze Vídně r. 1912.

**ORELSKÝ PRŮVOD
PŘI
INTRONIZACI
KARDINALA THEODORA
INNITZÉRA
V ROCE 1933
VÍDEŇSKÉHO ORLA**

Solženicynova modlitba

"Jak lehké je žít s tebou, Pane!

Jak lehké je věřit v tebe!

Když můj duch upadá do bezradnosti nebo mlčí pod tíhou tísně, když rozumější lidé vidí, že večer již má na kahánku, a nevědí, co musí vykonat zítra, ty mi dáváš zřetelnou jistotu, že existuješ a že se znepokojuješ, aby nebyly uzavřeny všechny cesty k dobru. Nad všemi vrcholy pozemské slávy spatřuji s údivem cestu, kterou bych sám neuměl nikdy objevit, nádhernou cestu ležící za zoufalstvím, tam, odkud i já budu moci poslat lidstvu odraz tvého světla."

Alexandr Solženicyn

Mistr Urban: BLAHOŠLAVENÝ IVAN

Bl. Ivan je snad první známý poustevník v Čechách. Podle podání byl princem slovanské krve, prý z královského rodu. Žil se svou laní v jeskyni krásného svatojanského údolí v blízkosti pozdějšího Karlštejna. Údaje o jeho životě kriticky zpracoval prof. dr. Vašica. Ve sv. Janě pod Skalou nedávno pietně upravili a mramorem obložili jeho hrob.

Na pomoc rodičům: LEŽ

„Od paní učitelky jsem se právě dozvěděla, že Libor tento týden několikrát nepřinesl domácí úkol. Doma přitom každý den říkal, že žádný úkol nemá. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že mi moje vlastní dítě bude takhle lhát.“

„Irena, až doposud nejlepší kamarádka mé dcery Jany, jí provedla nepochopitelnou věc. Řekla jí, že jedna z jejich spolužáček (všechny chodí do páté třídy) o ní rozšiřuje nepravdivé pomluvy. Později Jana zjistila, že to vůbec není pravda. Irena si všechno vymyslela, asi proto, aby Jana dostala na tu dívku zlost. Jana je z toho vykořeněná a já sama nevím, jak mám takové intrikánské chování komentovat.“

Po zjištění, že vaše dítě zalhalo vám, učitel nebo kamarádovi, budete asi v závislosti na svém založení pocívat něco mezi zklamáním a totální deziluzí. Přijdete-li svému dítěti na lež, je jednak důležité začít se ihned vzniklou situací zabývat, ovšem na druhé straně se musíte mít na pozoru před přehnanou reakcí. Je třeba si totiž uvědomit, že existuje mnoho druhů lží a že některé z nich jsou horší než jiné. Vaše reakce na lež dítěte by měla vycházet z poznání, o jaký druh lži v dané chvíli šlo.

Co v současnosti víme?

Děti v předškolním věku jsou charakteristické svou mnohdy až nesnesitelnou upřímností a pravdomluvností. Říkají a dělají přesně to, co jim v určitém okamžiku vytane na mysli. A tak dítě při rodinné sešlosti všem přítomným sdělí, dříve než mu v tom můžete zabránit, nějakou nespornou pravdu, například, že teta Eva je tlustá.

Jak dítě společenským dospívá, zjistí, že je pro dospělý svět mnohem přijatelnější, když se o objemu tety Evy raději veřejně nemluví, nebo se její tloušťka popře a řekne se, že je ploská. A dospělí jsou samozřejmě šťastní, když zjistí, že se dítě naučilo odolávat nutkání pronést určitou nemístnou poznámku a mluví, jak se patří. Ve skutečnosti se ovšem dítě naučilo být méně upřímné. Dětem přitom mnohdy nebývá jasná hranice mezi omezenou upřímností a lží. V takových okamžicích zasahují dospělí a pokaždé vtáhnou dítě zpět do prostoru vymezeného hranicemi společenské přijatelnosti.

A tak bývá poznávání toho, co je a co není lež, pro dítě dost náročným výkonem. Stejně složité bývá pro dospělé naučit se rozlišovat různé druhy lží. Rozhodně není lehké porozumět všemu tomu, co souvisí se lhaním. Užitečné je stanovit si nejprve jasnou definici: Lež je záměrný podvod. Existuje několik druhů lhaní:

- **Instrumentální lež.** Spočívá v záměrné snaze oklamat jinou osobu s cílem zabránit prozrazení vlastní viny, získat odměnu nebo někomu uškodit.
- **Neinstrumentální lež.** Tento druh lži se dále dělí na nutkavé lhaní a na zbožná přání. **Zbožná přání,** typická spíše pro malé děti, bývají vyvolávána dětskou touhou po tom, aby různé věci byly lepší, než jaké ve skutečnosti jsou. Tak napří-

klad dívka, která ve skutečnosti nemá žádnou kamarádku, vypráví svým spolužákům o své smyšlené nejlepší přítelkyni, žijící v sousedním městě, a podrobně jim líčí různé zajímavé společné zážitky. Taková lež nikomu neublíží a je náhražkou za to, co by si dítě přálo prožít, ale neprožívá.

U nutkavého lhaní si dítě je vědomo, že neříká pravdu, ale ani ono samo neví, proč to dělá, ani jemu samotnému není jasný motiv tohoto počínání. Přitom lze neustále a v nejrůznějších situacích, aniž by z toho mělo jakýkoli okamžitý nebo dlouhodobý prospěch. Taková porucha velkou měrou spočívá v obtížném zvládnutí okamžitých impulzů. Jedná se zde vlastně o obdobu impulzivních krádeží. O příčině takového jednání toho v současné době víme velmi málo a také bohužel dosud neexistuje žádná účinná metoda, jak toto nežádoucí chování odstranit. Naštěstí jde o poruchu poměrně vzácnou.

- **Prosocialní lež.** I když se takový druh lhaní řadí k záměrným lžím, a je ho proto stále ještě možno považovat za nežádoucí, v pozadí bývají pozitivní motivy, například snaha nedotknout se citů někoho jiného. Typickým příkladem je situace, kdy dítě v rozporu se skutečností sdělí ve škole o přestávce svému agresivnímu spolužákovi, že neví, kde se v této chvíli nalézá častá oběť tohoto tyрана, a tak ji alespoň pro tentokrát zachrání před šikanou. Podobné lži se dopustí dívka, když v rozporu se svým míněním pochválí své spolužačky její novým účes, aby nezranila její city.

- **Nezáměrná lež.** Rozeznáváme tři její druhy:

1. **Bájevou lživostí,** kdy (obvykle) dítě nedokáže odlišit fantazii od skutečnosti. U malých dětí je tento stav normální, ale přetrvává-li ještě ve čtvrté třídě základní školy, jde již o poruchu.
2. **Nevědomou obranu,** kdy dítě není schopno samo sobě přiznat, že se dopustilo něčeho špatného, a podvědomě tento svůj čin tají.
3. **Nezáměrnou lež,** kdy dítě na základě chybné informace pronese nepravdivý výrok, ale přitom je přesvědčeno, že říká pravdu.

Pro pochopení příčin dětských lží, ať už jsou pronášeny ve škole, nebo doma, je důležité uvědomit si skutečnost, že se obvykle jedná o složitý jev, jehož povaha nemusí být vždy psychologická. Dětské lhaní může často ukazovat na existenci dalších obtíží a poruch. (Viz například kapitoly *Sebeocení, Šikana, Kamarádi, Perfekcionismus*.) Opakující se lhaní obvykle negativně ovlivňuje vztahy dítěte k jeho vrstevníkům. Nízký společenský statut takového dítěte se může následně odrazit na zhoršeném školním prospěchu. Porozumíte-li souvislostem provázejícím lhaní, poznáte současně i směr, jímž byste se měli ubírat v zájmu nápravy. Pokud si zároveň uvědomíte, že lež je u dětí častým jevem, nebude vaše reakce nepřiměřeně silná.

Ilustrační snímek FRANTIŠEK DOSTÁL

Pohled dětí na lhaní a jeho důsledky závisí na stupni jejich mravního vývoje. Děti mladší osmi let vnímají lež jako všechno, co leží mimo oblast pravdy, a považují ji, bez ohledu na úmysl toho, kdo lež pronese, jednoznačně za něco špatného. Starší děti, stejně jako dospělí lidé, bývají ochotni definovat lež jak z hlediska objektivního odchylení se od pravdy, tak z hlediska úmyslu. A všem lidem, zhruba od čtyř let výše je společný názor, že lhaní zapříčiněné sobeckými pohnutkami, je horší než jiné lži. Už čtyřleté děti jasně chápou rozdíl mezi pravdou a lží a vědí, že lhát se nemá.

Kdy se máme začít znepokojovat?

Než se začnete znepokojovat, měli byste především s rozvahou posoudit povahu pronesené lži.

K tomu vám může pomoci níže uvedená tabulka.

Pokud zjistíte, že vaším dítětem pronášené lži patří do kategorie A a že navíc nejde o jevy příliš časté, potom se nejedná o závažný problém. V takovém případě doporučujeme, abyste si přečetli následující část této kapitoly a pokusili se vyřešit celou záležitost sami. Spadá-li lhaní vašeho dítěte většinou do kategorie B, potom se také nejprve pokuste za pomoci následujících doporučení o samostatně řešení. Jestliže bude vaše snažení neúspěšné, spojte se s ním o vhodnosti dosavadního přístupu. Příčiny tohoto nežádoucího chování dítěte mohou být natolik hluboké, že není ve vašich silách situaci bez pomoci odborníka vyřešit.

Co to bylo za lež?

A. Byla lež pokusem...

- uchránit jinou osobu před nějakou újmou?
- pomoci jiné osobě?
- přikrášlit určitou příhodu?

80 LET "ČESKÉHO SRDCE"

Nadstranický spolek "České srdce", kter byl 6. února 1918 založen vzal si za úkol zmírnit tíživou bídu především ve Vídni žijících Čechů a Slováků. Krátce nato byl pod jménem "České srdce - československá sociální péče v republice Rakouské" jako spolek registrován. Ale teprve v dubnu 1920 - tedy dva roky po ustanovující - schůzi byly stanovy schváleny.

Již v prvních pěti letech byly docíleny imposantní úspěchy. Tak mohlo v letech 1918-1923 41.177 českých dětí trávit své prázdniny v ČSR, mezitím co v stejném období bylo vyplaceno 13.941 individuálních podpor ve výši 26.380.000 K. Spolek měl v roce 1923 12.231 členů.

Desetileté jubileum stálo zcela ve znamení stoupajících úspěchů mezitím co stav členstva následkem hluboké hospodářské krize a vysoké nezaměstnanosti na 6.585 klesl. V letech 1924-1928 ztrávilo dalších 19.869 dětí své prázdniny v ČSR mezitím co spolek měl 968 dětí v poručení a 1.946 v péči. "České srdce" mělo tenkrát ve Vídni 22 a na rakouském venkově 18 odborů ve kterých bezplatně pracovali volení funkcionáři.

Dvacetileté jubileum stálo pod šokem okupace Rakouska, který byl svázán zlými předtuchami pro početnou československou menšinu

nu ve Vídni. Mezitím co většinu českých spolků a organizací nacisté zakázali a jejich jmění zabavili, mohlo "České srdce" dále pracovat i když ve zmenšeném měřítku a pod policejním dozorem. Také v této době mohlo být v nouzi žijícím krajanům pomoheno.

»ČESKÉ SRDCE«

československá sociální péče v Rakousku

VÝROČNÍ ZPRÁVA

za rok 1929

Ve Vídni 1930

Od roku 1922 vlastnilo "České srdce" v X. okrese 77.000 m² velký pozemek, který byl svépomocí vybudován jako hřiště, kde se skoro 20 let konaly velké oslavy, kde občas bylo přítomno deset tisíc vídeňských Čechů. Ale již v roce 1941 chtělo město Vídeň tento pozemek koupit, což ale předsednictvo spolku odmítlo. Konečně byl v roce 1971 celý pozemek s budovami městu Vídeň za 16 miliónů šilinků prodán, kde se dnes nachází známý Hott Stadion. I přes všechny šikány a finanční těžkosti mohl spolek i během druhé světové války své úkoly plnit, kde na tyto účely bylo vynaloženo

240.560 DM. Na konci druhé světové války dala reemigrace hnutí do pobybu, které koncem roku 1945 a začátkem roku 1946 vzbuzovalo dojem, že se česká Vídeň tím totálně vyliční. Ale nakonec se prosadil názor předvídajících, který dával další existenci československé menšiny ve Vídni přednost. Zde hrálo především "České srdce" stabilisující úlohu. Nehledě na všechny hospodářské a politické těžkosti mohlo "České srdce" po druhé světové válce své tradiční sociální činnosti pokračovat na kterou bylo jen v letech 1945 až 47 vynaloženo 75.599 ATS. I když počet členu a příjmy nadále klesaly mohlo "České srdce" v následujících letech 1948 až 70 alespoň zčásti splnit své úkoly. Prodejem hřiště v X. okrese se ale náhle změnila spolkové finance. A tak mohlo "České srdce" v posledních dvaceti letech financovat stovky kulturních podniků jak oslavy den matek a vánoc a finančně podporovat řadu potřebných. Dále byly s velkým nákladem obnovovány spolkové místnosti jak redakce Vídeňských svobodných listů, které zde nepřetržitě vycházejí už od roku 1946.

Dnes stojí "České srdce" před novými úkoly a cíly a je zároveň baštou pro další existenci české menšiny, která je dnes od Vídně už neodmyslitelná a která Vídeň hospodářský a kulturně hodně dala.

"Moje náboženství spočívá v pokorném obdivu k nejvyššímu a nekonečnému duchu, který se zjevuje v nejmenších detailech, jež můžeme postihnout našimi slabými a křehkými myšlenkami."

Toto hluboké citové přesvědčení o přítomnosti nejvyššího rozumu, který se zjevuje ve vesmíru, vyjadřují svou ideou Boha."

A. Einstein

"Amen, amen, pravím vám:

Kdo věří, má život věčný."

(Jan 6,47)

JOSEF MÁNES: KDE DOMOV MŮJ.

! roucí Mánesův obraz z r. 1856 vyjadřuje, že obsah naší hymny cítí nehlouběji český rolník. Půda, na které pracuje, šití se v hloubi i dál jako země. Z pluvní citu ulehčuje si jeho srdce písní, již znázorňuje vlna s houstmi. — Kde nebyl usazen náš rolník, tam jsme českou půdu nezachovali ...

ZEMĚ ČESKÁ, DOMOV MŮJ!

S úctou vzpomínám na svého dědečka, který před šesti léty opustil zemi, kterou celý život vzdělával a odešel do zaslíbené vlasti nebeské. Často mi říkával: „Hachu, važ si české hroudě!“ Snad tato slova českého člověka s zhrdě vypěstovaným citem historickým byla příčinou, že jsem odmítl jít na studii, k nimž mi radili i pan farář i ředitel hosp. školy. Zůstal jsem na hroudě české země, abych tam rozešval mimo zrna obilného i sítě slova Božího. Obnovíme starý křesťanský život na vesnici. Kdo na vesnici nežil, nepochopí, jak vesnice doplatila na třicetiletý politický boj, jak ji pomátl změt zmatených hesel. Venkov byl dříve rodinou, nebylo příkrého rozdílu mezi majetným a chudásem. Všichni jsme synové jednoho Boha. Čeledín byl členem rodiny a vážnost hospodáře byla přece nedotknutelná. Škoda, že nebylo více Baarů, kteří by byli podpořili víru venkovského člověka. Škoda, že nebylo více Janů Cimburů, těch v knihách a těch skutečných.

Moderní stranicství, v tom nejzouhlnějším, co mělo, se projevilo a vybil na vesnici zhoulnějí než ve městech.

Krásnou bestarorstnou dovolenou přeje
JsM Orel a Věstník

"Člověk nemůže žít bez lásky. Je sám sobě nepochopitelnou bytostí a jeho životu chybí smysl, nepřijme-li zjevení lásky, neseťká-li se s láskou, nezakusí-li ji, neschvaluje-li její zásady a neproказuje-li ji sám aktivně druhým. Proto Kristus vykupil zcela zjevuje člověka jemu samému; nachází velikost, důstojnost a hodnotu vlastní jeho lidství."

Jan Pavel II., Vykupitel člověka

ELIXIR života

Chtěla bych vyprávět příběh naší tetičky – pozoruhodný v reálném přijímání skutečnosti, prostotě, zralosti a moudrosti. Myslím si, že teta je přesně to, čemu se říká „obdivuhodně vyrovnaný člověk s pozitivním myšlením“.

Pochází z podhorské průmyslové oblasti, kde také prožila celý svůj nijak snadný a bezstarostný život – a žije zde dosud. Jako mladá dívka se provdala a měla tři děti. Byla v domácnosti a nikdy si nestěžovala na to, že se manžel rád napil – při těžké vyčerpávající fyzické práci zde pila většina mužů.

Když děti začaly odrůstat, rozvedla se, což tehdy jistě nebylo běžné a jednoduché rozhodnutí. Podle mne soužití s někým, kdo propadl alkoholu, musí být strašné, ale tetička jen řekla, že na děti to nepůsobilo dobře. Nikdy o něm špatně nemluvila. Ostatně, nikdy jsem ji neslyšela, že by vůbec o někom řekla špatné slovo. Dokázala na každém najít něco dobrého, nikoho nepomlouvala, jak se to dělává, s nikým se nehádala.

Situaci ženy v domácnosti vyřešila jednoduše. Udělala si zdravotnický kurs a šla sloužit – nejdřív do nemocnice, později pracovala na dětském středisku. Uměla s každým promluvit, měla pochopení pro cizí bolesti a trápení. Děti chtěly jen „tu hodnou velkou sestřičku“, když si měly nechat píchnout injekci. Žila velice skromně, vlastní děti vychovala sama, všechny tři vystudovaly.

V nemocnici se poznala se starším pánem, který byl také sám. Po nějaké době se vzali a žili šťastně. Cenila si toho, co právě prožívala, protože, jak sama řekla, to dosud nepoznala – prosté, čisté skromné radosti. Toulky po horách, krásu přírody a vyvážený harmonický

vztah. S velkým citem, ale bez bolesti a zoufalství, hovořila o svém druhém manželovi, když později ovdověla.

Vzpomínám si, že jsme se jednou sešli v lázních Poděbradech. Nebyla úplně zdravá, jak by se snad zdálo. Měla žaludeční potíže a byla po srdečním infarktu, ale nikdy o tom nemluvila. Ve svých nemocích se „nevyžívala“. Vzali jsme ji tenkrát – to jí bylo sedmdesát – na výlet do Nymburka. Měla tam být, jak hlásal plakát, výstava bytových interiérů. Bylo to v létě, vedro k zalknutí, stadión kdesi za městem – a tam jsme se dozvěděli, že výstavu teprve připravují. Nezbyvalo, než se znovu vydat prašnou vyprahlou silnicí zpátky... Já byla otrávená, skuhrala jsem a nadávala, že se zcela zbytečně žiznivě vláčíme takovou dálku a že mě bolejí nohy. Tetička si ve svých pohodlných polobotkách statně vykračovala a radovala se, jak to slunéčko pěkně hřeje a že je modré nebe a jak jsou krásné ty nymburské hradby, zahrádky pod nimi i proudící voda kolem. A těšila se, že si dá na náměstí v mléčném baru sklenici chladného mléka. Styděla jsem se.

Nikdy nebyla uzavřená, rezervovaná. Zajímali ji lidé a jejich problémy, sledovala život kolem sebe s velkým zaujetím. Byla vnitřně mladá. Snad proto tak snadno s lidmi navazovala kontakt a získávala jejich důvěru svou opravdovostí.

Tetička nikdy nebyla to, čemu se říká „hezka žena“. Byla vysoká, šlachovitá, kostnatá. Žádná elegantní dáma, ale vždycky upravená, vždycky vkusně a přiměřeně oblečená. Šaty si šila sama. Háčkovala, vyšívala a pletla – na děti, na vnučata a nyní i na pravnuky. Chodila po horách, sbírala a sušila pro výkup léčivé byliny. Zajímala se o divadlo, výstavy, hodně četla.

S láskou pečovala o svou malou zahrádku. Když do jejího prostého bytu přišla neohlášená návštěva, téměř z ničeho vykouzlila dobré pohoštění, dokázala dát najevo upřímnou radost a potěšení – zkrátka věděli jste, že jste milými a vítanými hosty. Asi to tedy netkví v tom, jaký se člověk narodil a jaká fyzická krása mu byla dána... ale co ze sebe udělá, jak se vnitřně dokáže proměnit.

V lázních se sblížila se svým spolustolovníkem a potom si dlouho dopisovali. Nakonec ji přijel navštívit a požádal ji, aby se za něho provdala. Teta zamkla svůj byt, zahrádku svěřila sousedce a odstěhovala se přes půl republiky ke svému příteli, aby mu vedla domácnost. Byl zámožný, měl dospělou dceru již s vlastní rodinou, které postavil dům. „Jaké ta na stará kolena udělala štěstí!“ záviděly tetičce sousedky i příbuzní.

Ale tetička se neprovdala... Obdivovala jsem to moudré, prozíravé rozhodnutí i důvody, které ji k tomu vedly: „Kdybych si ho vzala a on by zemřel dřív než já, dědila bych po něm,“ říkala nám. „Jeho dcerka by se přirozeně cítila okradená. A mé tři děti by se kvůli majetku jednou po mé smrti znesvářily. To nikomu z nich nemohu udělat, aby na sebe pro peníze nevražili. Nikdy jsem nic neměla než svůj skromný důchod – a já sama víc nepotřebuju.“

Jak nádherný, vyrovnaný pár starých lidí to byl. A tak se k sobě hodili! Když jsem je spolu viděla poprvé, byla jsem překvapena, že i opravdu staří lidé (tetičce tehdy bylo pětasedmdesát, jejímu partnerovi přes osmdesát) mohou být tak krásní. Vyzařovalo z nich něco, co nedokážu pojmenovat.

Přešlo několik let, které prožili v pohodě, ale také zestárli. Pan Zdeněk už nemohl chodit a dožil u dcery, protože teta neměla tolik sil, aby mu ve svém věku mohla posloužit. Vrátila se do svého domova, ale až do jeho smrti si dopisovali.

Popisuji to proto, abych aspoň trochu naznačila její životní filozofii,

VÍDEŇSKÉ

SVOBODNÉ LISTY

*Doporučujeme
našim členům*

Měsíčníkové zprávy české a slovenské větve v Rakousku

*Čtete a rozšiřujete
české noviny vídeňské.*

POLITIKA JE NEZDRAVĚ OMÁMILA

Když k nám do exilu doletěly první zprávy o "pražské sametové revoluci", všichni jsme v tom viděli začátek nové éry. Jásali jsme nad tím, že se konečně podařilo rozehnat temné mraky totality a že nad naší zemí opět vzešlo slunko svobody. V těch kteří se postavili národu do čela jsme viděli národní hrdiny a spasitele. A byli jsme připraveno obětovat vše co jsme měli na jejich podporu.

Jak veliká byla tato naše radost, tak veliké bylo naše zklamání. Když jsme přijížděli po mnoha letech exilu na návštěvu své vlasti, naráželi jsme tu na mnohé co jsme nečekali. Ti kteří naši vlast po tolik let utlačovali, převlékali kabáty, odhazovali svou bolševickou ideologii a zcela bezostyšně se zase drali k moci. Z bývalých kádrů komunismu se rázem stávali hlasatelé kapitalistického způsobu života a mnozí z nich seděli po boku protagonistů sametové revoluce dokonce i ve vládních křeslech. Jakoby se nic nestalo.

V novinách jsme se dočítali o mnohých jedincích z řad naší nové politické elity, o nichž jsme z exilu věděli, že za totality dělali ochotně komunistickým vládcům poskoky. Ti udělali za svou minulostí jednoduše hodně tlustou čáru, obrátili se na pětнику a šli jenom za novou kariérou. Nemohli jsme pochopit jak je možné, že jedinec, který ekonomiku zná jen z knih a ještě ne dost dobře, je náhle nejvyšším ekonomickým dirigentem a vydává rozhodnutí nad kterými se každému rozumnému zatmívá před očima. Člověk kterému bych nesvěřil do správy snad ani trafikku, náhle rozhodoval o ekonomice a životě celé země. Kterou, snad aby si to usnadnil, dokázal rozdělit a zůstatek, dnes nazývaný ČESKÁ REPUBLIKA, za pouhých 5 let dovedl do situace, z níž se bude jen těžko vyhrabávat.

A dnes zas nevíme co si máme myslet. Když slyšíme a čteme jak se mnohé polistopadové strany nové pravice bortí a utápějí v pochybných sponzorských aférách, jak jejich řady opouštějí mnozí, kteří se na pochybných činech těchto ryze prospěchářských stran tak dlouho podíleli a jak tito zkompromitovaní politici obratem zakládají nové strany a odmítají přiznat jakoukoliv odpovědnost za chyby svého bývalého polit-klanu. A když čteme že tito lidé si znova brousí zuby na poslanecká křesla a dokonce uvažují o své povolební koalici s tou stranou kterou zbaběle opustili když se její kocábka začala potápět, dělá se nám vysloveně z toho špatně. Vždyť tito lidé jsou již politikou tak opiti, že jim hrozí jakési "politické delirium tremens". A tito političtí zkrachovanci se podle všeho chtějí udržet u moci za každou cenu. I za cenu dalších lží a dalšího ohlupování již tak dost zmatené veřejnosti. A aby toho nebylo málo, o průnik k moci se zároveň uchází také nepřiliš důvěryhodná strana levého středu, pro kterou by to přineslo konečné vyřešení jejich mnohamilionových dluhů. A za bukem vykukují komunisté i extrémisticky nacionalističtí republikáni a radují se z toho jak se ti ostatní mezi sebou perou o trůn. Kam to povede to se ani nedokážeme domýšlet. Vždyť z toho dnešního politického marastu by brzo mohla vyklíčit totalita nová, tentokrát jen trochu jinak zabarvená. A to by byla tragédie.

* J.V.TOMÁNEK, český exulant z N.Y. - USA *

J. V. Tománek

ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ SDRUŽENÍ V RAKOUSKU

**Sekretariát: 1150 Vídeň,
Pelzgasse číslo 17**

**ÚŘEDNÍ HODINY V SEKRETA-
RIÁTE** každý první čtvrtek v měsíci,
vždy od 18 do 19.30 hodin.

UPOZORŇUJEME na bohatou kni-
hovnu našich a cizích autorů, hlavně
cestopisných. - Knihy se půjčují každý
první čtvrtek v měsíci, vždy od 18 do
19.30 hodin.

JEDNOTA SV. METODĚJE

Ústředí: 1030 Wien, Rennweg číslo 63

Ústředí Jednoty sv. Metoděje koná
svou řádnou valnou hromadu v sobotu
20. června 98 v klubovně VII. odboru,
Viedeň 3., Schützeng. Začátek 15 hodin.

Přístup na valnou hromadu mají
pouze členové s platnou legitimací.

MŠE SVATÉ NA OKRESÍCH:

KAŽDOU NEDĚLI se koná v českém
kostele JSM na Rennwegu číslo 63
10 hodin mše svatá s proslovem.

Příležitost ke svatě zpovědi vždy
před každou bohoslužbou.

**KOSTEL „Nejsvětějšího Vykupitele“,
Viedeň 3., Rennweg 63**

Mše svatá v neděli a ve svátek v
10 hod., v sobotu v 18 hod.

První pátek v měsíci ve 14.30 hod.

NE 7. 6.: Dětská mše svatá v 10 hodin

Čt 11. 6.: Slavnost Těla a krve Páně: 1.
svatě přijímání v 10 hod.

NE 21. 6.: NÁVŠTĚVA PAPEŽE VE
VÍDNI: Mše svatá a blahorečení Sr.
Marie Restituty Kafkové na Helden-
platz, Vídeň 1., v 9.30 hod. Děkov-
ná pobožnost v českém kostele v
16.00 hodin.

So 27. 6.: Svatební obřad ve mši svaté v
českém kostele v 15.00 hodin: Soňa
Floriánová a Oliver Jobbagy.

NE 28. 6.: Odhalení pomníku blahosla-
vené Sr. Restituty Kafkové na českém
oddělení Ústředního vídeňského
hřbitova, Vídeň 11., v 16.00 hod.

Čt 2. 7.: Školní mše svatá pro žáky a
žákyně školy „Komenský“ v 9 hod.
Příležitost k svátosti smíření, ke zpo-
vědi.

NE 5. 7.: Svátek sv. Cyrila, mnicha, a
Metoděje, biskupa, patronů Evropy v
10 hod.

5. a 6. 9.: **POUŤ DO MARIAZELL:** Od-
jezd autobusem od českého kostela v
9.00 hodin - zájezd k jezeru - re-
kreační program - večerní
pobožnost - přenocování - symposi-
um - oběd - procesí - slavná mše
svatá v bazilice - návrat do Vídně k
českému kostelu asi v 19 hod.

**VII. ODBOR
3., Schützengasse 30**

ROZLOUČENÍ PŘED PRÁZDNINAMI
v našem sále Schützengasse 30 - 20.
června 1998 - 17 hodin - SOBOTA -
grill, Budvar, víno, muzika.

DENNÍ VÝLET - 20. září 1998 - NE-
DĚLE.

**MŠE SVATÉ V ČESKÉM JAZYCE
V CHRÁMU PANNY MARIE NA
NÁBŘEŽÍ** se konají každou neděli a za-
svěcený svátek v 8.30 hodin s pro-
mluvou u Otců Redemptoristů Ví-
deň I., Salvatorgasse 12.

**KLEMENS MARIA HOFBAUER-
KLUB** - České katolické společenství
při chrámu Panny Marie na Nábřeží -
založené páterem Josefem Novotným -
1. okres, Seitzergasse 5/IV.

Otevřeno každý pátek od 19 do
22 hodin. V neděli a zasvěcený svátek
od 9.30 do 11 hodin.

OREL VÍDEŇ

JEDNOTA ORLA Vídeň X., Puchs-
baumgasse číslo 39 a/4. Ježkova kni-
hovna (tamtéž) půjčuje každou prv-
ní středu v měsíci od 18 do 19 hodin.
Též dle telefonické dohody; číslo tele-
fonu 62 68 204.

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV. Cvi-
číme každé úterý od 19.30 do 21 hodin
v Zinkgasse číslo 12; Vídeň XV. Hosté
vítáni!

SOBOTA 20. ČERVNA 1998 - 17 HODIN

VÍNO.

BUDVAR

GRILL

**ROZLOUČENÍ PŘED
PRÁZDNINAMI**

V NAŠEM SÁLE

MUZIKA

SCHÜTZENGASSE 30

**BOHOSLUŽBY V ČESKÉ ŘEČI VE VÍDNI
V ČESKÉM KOSTELE JEDNOTY SV. METODĚJE**

KOSTEL "Nejsvětějšího Vykupitele", Vídeň 3., Rennweg 63

Mše svatá v neděli a ve svátek v 10 hod., v sobotu v 18 hod

První pátek v měsíci ve 14.30 hod.

Škola ministrantů první sobota v měsíci v 17 hod.

Děková pobožnost

za návštěvu papeže Jana Pavla II. v Rakousku
a za blahorečení Sr. Restituty Kafkové, narozené
v Brně, se koná v neděli 21. června v 16 hodin v
kostele "Nejsvětějšího Vykupitele" na Rennwegu
za účasti věřících z Brna, Prahy a Vídně.
Pobožnost vede brněnský biskup Vojtěch CIKRLÉ.

ČERVEN 1998

6.: Menštinová rada - 50TÉ A 60TÉ
VÝROČÍ X a XI. VŠESOKOL-
SKÉHO SLETU 1938 a 1948 V
PRAZE - Celovečerní film - Slo-
vanská Beseda - 18 hodin - SOBO-
TA

10.: **LEOŠ JANÁČEK - 70 TĚ VÝROČÍ
ÚMRTÍ** - Slavnostní akademie -
**JANÁČKOVA AKADEMIE MÚZIC-
KÝCH UMĚNÍ** v BRNĚ - Akade-
mický spolek ve Vídni - Slovans-
ká Beseda - 17 hodin - SOBOTA

ZÁŘÍ 1998

5.: Menštinová rada - 50 LET OD
ÚMRTÍ EDVARDA BENEŠE - Slo-
vanská Beseda - Začátek 18 ho-
din - SOBOTA

26.: Menštinová rada - 60TÉ VÝROČÍ
MNICHOVA 1938 - film - Slo-
vanská Beseda - Začátek 18 ho-
din - SOBOTA

ŘÍJEN 1998

24.: Menštinová rada - OSLAVA 80TÉ-
HO VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČSR 1918
- Slovanská Beseda - Začátek 18
hodin - SOBOTA

*Přikládáme složenku na
režii našeho Věstníku
Děkujeme*